

11.5.58, יום א'

בבוקר עליהי לירושלים לישיבת הממשלה, ואה"צ חזרתי לח"א להכין

עתיחתי לוועידת המפלגה.

12.5.58, יום ב'

בא אצלי אה"צ דר. בונץ שהגיע אחמול ארצה ומיד נסע לירדן ולמגש
עם רמאעי. המרשילד וחוא היו בגנף להכין ועידת האסוס. מכיוון שנתעוררו
קסייט ברך הצומים ביקש המרשילד מטנו לבטח הנה. הוא מצא את ריפאי כנבון
ומחון, יותר ממלכו (חוא לא ראה הפעם את חוסיין). ברבר הסנים שרצו לכנוע
לעליהם בשיירא והומעה רימאעי ע"י [השלו]. מכיוון שאו"ם אחדאי עכסיו
על השוירוח - אין להעמיד אנשי או"ם כאילו הם טובני ישראל. התאונן על
שני מקרימו 1) גב' מאיר הציעה לאורוסיה לראות מקום אחד בחר הצומים.
כשאוורוסיה הלך עם מלינס נחקל מתאום בשוטר יהודי שאמר לו אסור - וזה
לעיני ערבים. אורוסיה סען שטאיר ביקתה טננו, אולם השוטר השלו.
2) הביאו טנקים של טיט לשחיה, מתאום ראו שוטרים יהודים והפריעו - טוב
לעיני ערבים.

אמרתי לו שאיני יודע פרכים אלה, וידבר עליהם עם איתן וחקוע
(חבל שבולדה בביה החולים), אבל עלי להעמידו אל חובת שמירת שה"ג -
ועמדה על סעיף, ועל החשיבות המיוחדת של הסעלה האוניברסיטה וביה"ח
הדסה - וגישת חפסיה לכוהל המערבי. כימרתי לו על שיחוחי בענין זה עם
המרשילד לפני שנת ים ולפני שנה.